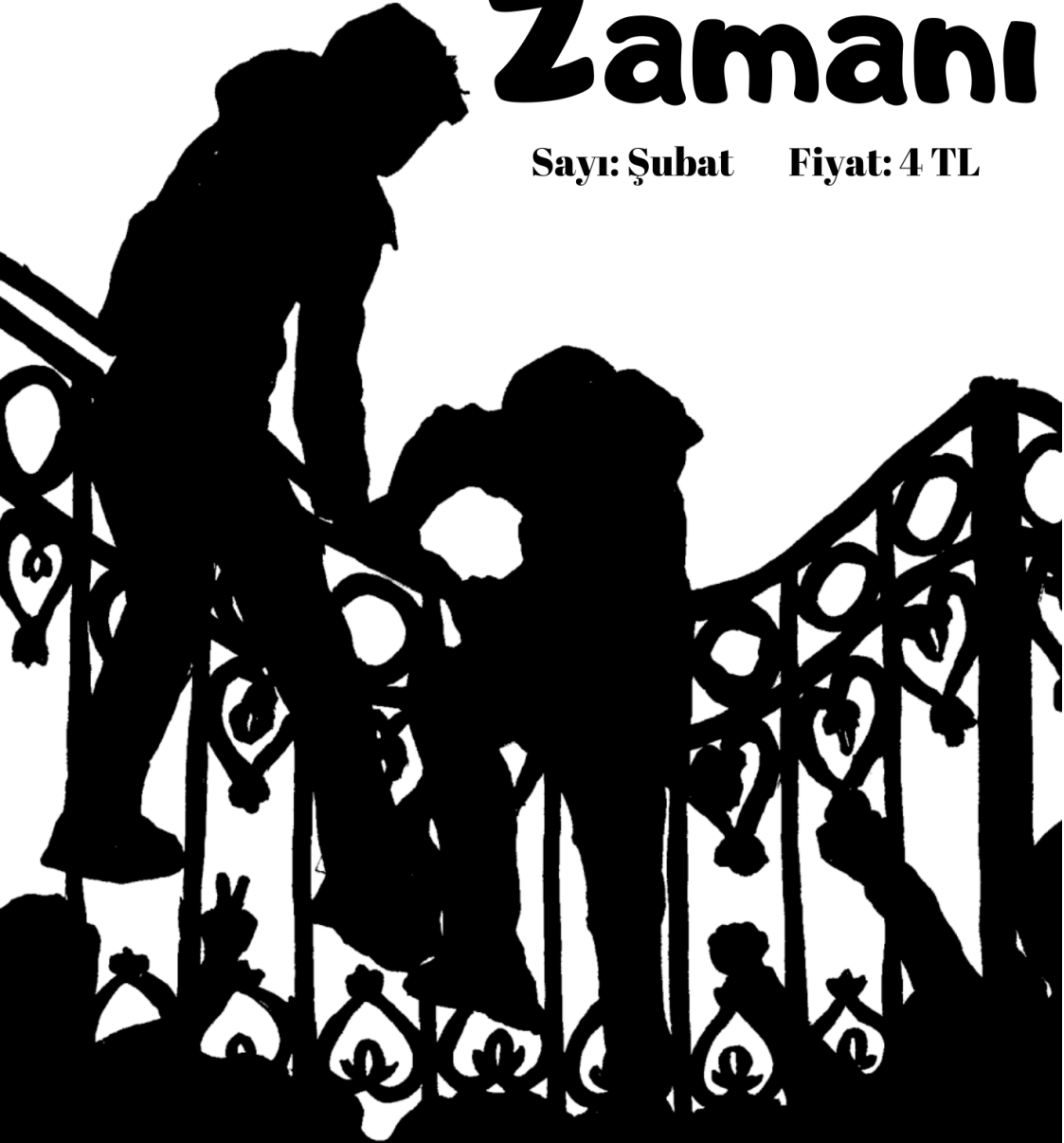

Sabırsızlık

Zamanı

Sayı: Şubat Fiyat: 4 TL

İçindekiler

Merhaba	3
Devrim İçin, Devrimci Öğrenci Birliği Saflarına!	5
Elazığ Halkı İçin Düşük Yollara!	8
Sorunlar Hiç Bitmiyor!	12
Ne İzleyelim?	13
Kadın	15
Özgür Olmak İstiyoruz!	15
Sömürünün Kaynağı: Eleştiriden Anlamlandırmaya Anlamlandırmadan Praksise – I	16
a. Alman İdeolojisine Eleştiri	17
b. İngiliz Ekonomi-Politığıne Eleştiri	18
Bulmaca	20
İstanbul Üniversitesi Öğrencilerine Sorduk	22
Ya Sosyalizm Ya Barbarlık	27
Uzay ve Evren Hakkında Doğru Sanılan Yanlışlar	29
Eğitim Sisteminde Eski ile Yeninin Savaşı	33

Merhaba

“Gecenin en karanlık anı, şafak sökmeden az önceki andır.”

Merhaba sevgili Sabırsızlık Zamanı okurları... Nasıldınız? Bizler çok umutluyuz, dünya ise çok hareketli, bildiğiniz gibi 2020'ye geçeli bir ay oluyor, ama bu bir ayda bir sürü şey yaşandı.

Örneğin İran emekçi sınıflarının ve Rojhilat'ta yaşayan Kürt halkının açlığa, işsizliğe, baskılara karşı eylemleri yükselirken dinci-faşist İran yönetimi ile emperyalist Amerika Kasım Süleymani'nin Irak'ta ABD tarafından öldürülmesi ve İran'ın Irak'ta ABD üslerini füzelerle vurması yeni bir yıkım savaşının fitilini ateşleyecek gelişmeler oldu. Ama henüz korkulan olmadı, çünkü ne dinci-faşist İran yönetimi ne de emperyalist dünya böylesi bir yıkım savaşının ardından halk devrimlerinin doğmayacağını garantileyemediği için açık bir çatışmaya girmede. Avustralya'da aylardır yaşanan yangınlar sonucu 20 milyona yakın arazi kül olurken 1 milyara yakın hayvan öldü. Kanguru ve koalaların nesli tehlikeye girdi. Yetmezmiş gibi bir de ülkede sel, kum fırtınası ve dolu felaketleri baş gösterdi. Çin'de ise korona virüsü yayılması sonucu Vuhan şehri karantinaya alındı. Ölen kişilerin sayısı gün geçtikçe artıyor. Bunun yanı sıra dünyanın birçok bölgesinde yolsuzluğa kapitalist düzene karşı ayaklanmalar mevcut. Son çıkan haberlere göre ise yayınlanan bir araştırmaya göre aralarında Türkiye'nin de olduğu 47 ülkede bu yıl isyan ve ayaklanmaların baş gösterebileceği belirtiliyor.

Türkiye'de ise yakın zamanda Elazığ'da 6.8 şiddetinde deprem oldu. Alınan onca deprem vergisine rağmen Kızılay halktan yardım istedi. Elazığ'da birçok bina yıkıldı. Aynı zamanda Malatya, Hatay, Adana, İstanbul gibi yerlerde de deprem oldu. Elazığ'a emekçilerin, Kürt halkının kendi imkânlarıyla gönderdiği yardımlar ya kent girişlerinde engellendi ya da alındı ve yandaş dinci-faşistlere dağıtıldı. Ve her zamanki gibi halkın ve biz öğrencilerin hayatı gün geçtikçe daha çok zorlaşıyor, yapılan yemekhane zamları mı dersin,

doğalgaz faturaları mı, eğitim sistemi mi, kadın cinayetleri mi, herkes bir şeylerden şikâyetçi... Siz de şikâyetçisiniz biliyoruz, işte bu yüzden biz de sizlerin sesi olmak istiyoruz.

Peki, bu sayımızda neler konuşacağız birlikte bakalım. Uzay ve evren hakkında doğru bildiğimiz bazı yanlışlardan bahsedeceğiz. Devamında film tanıtımı ve gündemden notlarımız, öğrenci gençlik mücadelesine dair değerlendirme yazılarımız, felsefe çalışmalarımız sizleri karşılayacak.

Ha bu arada, sesin olmak istiyoruz derken şaka yapmıyorduk sevgili okurumuz. Senin gibi birçok okurumuz var ve fanzinimizin çıkmasında onların da çok katkısı var. Bu arada seni de aramızda görmekten, yazılarını, okur mektuplarını fanzinimizde paylaşmaktan mutluluk duyarız. Bize Twitter, Instagram veya Facebook'tan ulaşabilirsin, arka kapakta sosyal medya hesaplarımız mevcut. Kapitalizme, gericileşmeye, faşizme boyun eğip kaybolmak istemiyorsan ve sistemin gölgesinde yozlaşmış başkalarının hayatını yaşamak istemiyorsan kapımız sana her zaman açık dostum!

Şimdilik sana söyleyeceklerimiz bu kadar, içeride seni çok güzel bir sürü yazı bekliyor. Sen bu yazdıklarımızı belki okulda sıranda otururken, evinde oturup çayını yudumlarırken, yemekhanede yemek yerken, yurttta arkadaşlarının yanındayken, üniversitede, parkta, sokaktayken okuyorsun, mekân önemli değil; çünkü unutmaya sevgili dostum kapitalizm her yerde bizim yaşamlarımızı, özgürlüklerimizi, yaşam kalitemizi sınırlıyor. Kendine iyi bak dostum, gelecek ay görüşürüz. Ve unutmam;

ÖZGÜRLÜK KOLAY KOLAY VERİLMEZ, SÖKE SÖKE ALINIR.

ARKADAŞ, İYİ ÖTTÜR ISLIĞINI, GELİP ÇATAN SAVAŞ ÇAĞIDIR!

Sabırsızlık Zamanı Fanzin Ekibi

Devrim İçin, Devrimci Öğrenci Birliği Saflarına!

Sabırsızlık zamanlarını yaşadığımız günlerden geçiyoruz. Her yanımızı geleceksizlik, açlık, işsizlik, intiharlar, emek sömürüsü, baskılar, kadınlara yönelik saldırılar sarmış durumda. Daha dün aynı okula gittiğimiz, birlikte çay içtiğimiz, derse birlikte girdiğimiz sıra arkadaşlarımız geçinemedikleri, geleceksizlikle karşı karşıya kaldığı, ekonomik ve psikolojik olarak artık yaşamaya katlanamadıkları için yaşamlarına son verdiler. Ama sadece yanı başımızdaki arkadaşlarımız değil, tanımadığımız binlerce

üniversiteli, liseli, genç işçi arkadaşımız kapitalizmin yarattığı umutsuzluk ve geleceksizlikten kaynaklı geleceğinden bir şey beklemiyor. Ama hayatlarımızı elimizden çalan, hayallerimizi istediğimiz gibi gerçekleştiremediğimiz, lisede, üniversitede, iş yerinde, fabrikada her gün baskıya uğradığımız bu kapitalist sisteme karşı öfke doluyuz. Bizleri ezen, sömüren bu düzene karşı mücadele etmek, harekete geçmek Gezi'de, 6-8 Ekim'de gösterdiğimiz cüreti, cesareti tekrardan kuşanmak için sabırsızlık zamanlarını bekliyoruz.

İşte yalnız olmadığımız bilinciyle örgütlenmek, harekete geçmek, sınıf düşmanlarımızla hesaplaşıp özgür yarınları kurmak için daha neyi bekliyoruz? Denizlerin ve Sinanların kurduğu DÖB olarak geleceksizlik, işsizlik, açlık gibi sorunların kalmayacağı, faşizmin baskılarının tamamen ortadan kalkacağı, özgür yaşayacağımız yarınları kurma mücadelemizde gelin birlikte yürüelim. Gelin birlikte devrimci bir iktidarı ve sosyalizmi kurmak için harekete geçelim, örgütlenelim, mücadeleyi büyütelim! Bu amacımıza ulaşabilmek için;

1. Bulduğumuz her yerde (üniversitelerde, liselerde, mahallelerde) bağımsız, hızlı kararlar alabilen ve bu kararları uygulayan, demokratik ve enerjik örgütlenmeler olan, mücadele etmek isteyen her dürüst ve güvenilir arkadaşımızın katılabileceği komiteler kuralım.
2. Mahallelerimizde faşizme, çeteleşmeye, devletin gençliği yozlaştırmasına karşı el ele verelim, mahallelerimizde, yaşadığımız semtlerde devrimci gençlik komiteleri örgütleyelim. Bu komitelerimize katılacak tüm arkadaşlarımız farklı okullardan, farklı meslek kollarından, farklı anlayışlardan olabilir. Ama buna aldirmayalım çünkü sorunlarımız ortak ve bu sorunları yaratan sermaye sınıfının iktidarına ve bu iktidarın koruyuculuğunu yapan faşizme karşı mücadele etmekten başka çaremiz yok!
3. Üniversitelerimizde eğitimin piyasalaşması, yemekhane zamları, ulaşım ve yurt zamları, barınma sorunları derken gerici üniversite yönetimlerinin baskılarından, sosyalleşebileceğimiz ortamlarımızın sermayeye peşkeş çekmesinden, okullarımızın inşaatlara çevrilmesinden bıkmış durumdayız. Okullarımıza devlet eliyle sokulan sivil-faşistlerin bizlere ögb ve polis desteğinde saldırmasından artık sıkıldık ve başkaldırıyoruz. Üniversitelerimizde birlikte örgütleyeceğimiz devrimci, demokrat, ilerici öğrenci arkadaşlarımızın katılabileceği örgütlenmeler yaratalım. Bu örgütlülüklerimiz özerk-demokratik üniversite talebimiz doğrultusunda hem okulda yaşadığımız sorunlara dair

mücadeleler örgütlesin ve geniş gençlik kesimlerine ulaşmaya çalışsın, hem de üniversitelerimizde devrimci bir gençlik hareketini örgütlemek, faşistlerle amansız bir şekilde mücadele etmek ve devrim mücadelesini sokakta, okulda büyütmek için çabalasın.

4. Liseli arkadaşlar: Dinci-ırkçı-gerici eğitim sisteminden, staj sömürsünden bizleri sosyal-kültürel anlamda hiçbir şekilde geliştirmeyen derslerden, hayatımızın birkaç saate sığdırılarak belirlenmeye çalışılmasından bıkmadık mı? Liselerimizde gerici-faşist okul yönetimlerine, disiplin yönetmeliklerine, bizlerin öğrenci değil müşteri gibi görülmesine öfkeliyiz, lisemizin demokratik, lise eğitiminin bilimsel, parasız, anadilde olmasını istiyoruz, gelin hep birlikte lise komitelerinde birleşelim ve taleplerimiz için harekete geçelim!

5) Liseli, üniversiteli genç kadınlar olarak erkek ve devlet şiddetinden, baskılardan, taciz-tecavüzdən, aile baskılarından bıkmış durumdayız! Sokağa çıkmak, özgürlüğümüzü kazanmak istiyoruz! Gelin birlikte bizleri köleleştiren, ikinci konuma düşüren, şiddeti tekrar ve tekrar üreten kapitalizme karşı mücadeleyi büyütelim!

Devrimci Öğrenci Birliği olarak kendine demokratım, ilericiyim, anti-faşistim diyen tüm öğrenci arkadaşlarımıza çağrımızdır. Gelin hep birlikte akademik özgürlüklerimizi kazanabilmek için, politik özgürlükler mücadelesini birlikte büyütelim! DÖB olarak anti-faşist, anti-kapitalist ve anti-şoven tüm sıra arkadaşlarımızı saflarımızda devrimci mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz!

ŞİMDİ DÖB ZAMANI!

POLİTİK ÖZGÜRLÜK KAZANILMADAN, AKADEMİK ÖZGÜRLÜK KAZANILAMAZ!

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ (DÖB)

Elazığ Halkı İçin Düşük Yollara!

Elazığ'da 6.8 büyüklüğünde büyük bir deprem olunca Elazığ halkıyla dayanışmak için devrimci gençler olarak düşük yola. Uzun bir yolculuk geçirdik. Elazığ'a vardığımız zaman yıkımın olduğu köyleri, mahalleleri gezmeden önce merkezi gezme şansımız oldu. Merkezde çok büyük bir yıkım yoktu, evlerde, binalarda çatlaklar oluşmuştu. Fakat depremin sarsıcı etkisi evlerinde hasar olmayan insanları dahi psikolojik olarak çok etkilemişti. İnsanlar geceleri evlerinde değil arabalarında uyuyordu. Depremin psikolojik etkisi de bu denli büyüktü. Ertesi gün yıkım olan mahallere gittik. Gittiğimiz yer futbol sahasının olduğu bir yerdi. Bu futbol sahasında 32 tane çadır vardı. Çadırlarda Türkler, Kürtler, Suriyeliler, Afganlar kalıyordu. Tek tek çadırları ziyaret ettik. Burada kalan ailelerin çoğunun temel ihtiyaçları dahi karşılanmamış durumdaydı. Ne battaniye, ne ısıtıcı, ne de üzerinde yatabilecekleri bir yatak vardı. Depremden etkilenen çocuklar da oldukça fazlaydı. Çocukların bez, mont, çorap, ayakkabı ihtiyaçlarının karşılanmadığına da orada tanık olduk. Yemek temin etme sıkıntıları da çok can alıcıydı. Çoğu zaman

ufak tefek atıştırma kllklarla ayakta kalıyorlardı. Oradaki ailelerle sohbet etmeye başladık. Çok öfkeli lerdı. En büyük öfke devleteydi. Haberlerde de okumuşsunuzdur. Elazığ'a temel ihtiyaçların karşılanması için Türkiye'nin birçok yerinden tır yardımlar geliyordu fakat bu yardımların insanlara ulaşması faşist devlet tarafından engelleniyordu. Yoksulluğun kol gezdiği şu günlerde insanların öfkesi yardımların engellenmesine, insanların bir başlarına bırakılmasına yönelmişti. Bir aile ile konuştuğumuzda bu duruma aile şöyle bir tepki vermişti: "Gün parti ayırım yapma günü değil, gün birlik olma günü, gün destek olma günüdür. Yardımlar depremzedelere ulaştırılmıyor, yardımların gelmesi engelleniyor. Devletimizin bize destek olması gerekiyor. Her şehirden tırlarca yardım geliyor. İnsanlar sağ olsun çok büyük destek yaptı, ama yardımlar bize ulaşmadı". Bir başka ailemiz ise öfkelerini şöyle dile getirdi: "Kızılay'dan hiç kimse gelmedi zaten. Kadın olduğumuz için kendi temel ihtiyaçlarımızı karşılayamıyoruz. Çocuklarımız, bebeklerimiz bu sağlıksız ortamdan dolayı enfeksiyon kaptı, hasta oldu. Evimize de giremiyoruz, girecek bir evimiz yok, bize sahip çıkan yok. Sizin dışınızda hiç kimse yanımıza gelmedi. Ayırım yapılmadan herkesin bizimle ilgilenmesini istiyoruz. Herkesin acısı var, herkes mağdur, gelen yardımlar ulaştırılmıyor. Ayrımcılık yapılmasın".

Bizler DÖB olarak ordaydık ve diğer devrimci gençlik örgütlerinden mücadele arkadaşlarımız ile birlikte gittik Elazığ'a. Gittiğimiz çadırlarda yaşayan insanların temel ihtiyaçlarını hemen karşılamaya çalıştık. Battaniye, odun, yorgan gibi eşyaların dağıtımını birlikte yaptık. Cemevleriyle görüştük. İnsanların cemevlerine dair çok eleştirileri vardı. Bunu orda kendi gözlerimizle de gördük. Orda da kıyafet, yemek dağıtımını vs. yapıyordu. Fakat bu eşyaların dağıtımını iyi bir şekilde örgütlenmemişti. Cemevinde görevli olan bazı kişiler bu eşyaların dağıtımını esnasında "Açlar geldi" tarzında söylemlerde bulunuyordu. Kargaşayı engellemeleri gerektiğini söyleyen insanlara ise "Banane bana mı getiriyorlar, beni ilgilendirmez" gibi söylemlerde bulunuyorlardı. Daha sonra Karşıyaka mahallesinde bulunan bir çadır kente gittik. Orda da hemen hemen aynı durumlar,

sorunlar yaşıyordu. Üniversiteye hazırlanan arkadaşlarla sohbet ettik. Psikolojik olarak çok etkilenmişlerdi. Örneğin bir arkadaşımız sürekli annesinin yanında olmasını istiyormuş, ailesinin yanından bir dakika bile ayrılamadığını dile getirdi. Aynı zamanda depremden dolayı üniversite sınavlarına bu ortamda hazırlanamadıklarını, bunun üzüntüsünü de yaşadığını söyledi. Annesi ile görüştüğümüz zaman ise öfkeyle şu sözleri ekledi: “Devletin bize yardım etmesi gerekiyor. Elazığ’ı AFAD bölgesi ilan etmesi gerekiyor. Önlemler alınmadı. İlla yirmi bin insanın mı ölmesi gerekiyor? İkinci bir depremin olmasını mı bekliyorlar? Şu anki yardımların hepsini halk gönderiyor. Kızılay da burada ama görevlileri ortada yok. Devletin yardımı var mı, hayır yok. AFAD bölgesi ilan edilirse bütün Elazığ halkı bundan yararlanır. Lütfen sesimize ses olun, sosyal medyada yayın bu konuşuklarımızı!”

Bunlar dışında şovenizmin insanlar üzerinde büyük bir etkisinin olduğu gözlerimizden kaçmadı. Özellikle Suriyelilere ve Afganlara yönelik ırkçı söylemler çok fazla idi. “Suriyelilere ve Afganlara hiçbir şey vermeyin, onlara bir veririz, gözleri doymaz on isterler” gibi şoven söylemler çok yaygındı. Bu söylemleri yurtsever hareket içerisinde bulunan bazı kişiler bile kullandı. Şovenizmin etkilerini hem Elazığ’da hem de yaşadığımız topraklarda maalesef yaygın bir şekilde görebildik. Google arama motorunda en çok aranan “ Elazığ Kürt mü?” sorusu buna iyi bir örnektir. Suriyeli, Afgan göçmenlere karşı yoğun bir ırkçılığın, şovenizmin ekildiği coğrafyalarımızda Elazığ’da yaşayan farklı uluslardan emekçilerin deprem felaketinden kaynaklı çektiği acıları görmezden gelip bu zor günde bile böyle ırkçı yaklaşımları görmek hem acı hem de üzücü. En fazla ayrımcılığa uğrayan ezilen uluslardan biri olan Kürt ulusuna mensup insanlardan göçmenlere yönelik öteleyici tavırları görmek bir o kadar da düşündürücü. Kendilerini Kürt halkının ileri unsurları olarak ifade eden bu kişiler, aynı ırkçı, şoven yaklaşımlar en fazla Kürt halkına yönelirken bugün Suriyeli, Afgan göçmenlere maalesef kendileri de ötekileştirici yaklaşıyorlardı. Halklar arasında düşmanlık rüzgârları ekmeye çalışan faşizmin çabalarına karşı, gençlik örgütleri olarak birlikte güzel bir dayanışma örneği de

sergilemiş olduk. Devrimci gençlik örgütleri olarak Elazığ halkıyla dayanışmayı büyütme ve Elazığ halkının yaralarını birlikte sarmak üzere elimizden gelen tüm imkânlarla yardım etmeye çalıştık. Dayanışmanın bir kez daha yaşattığını birlikte gördük. Aynı zamanda depremden etkilenen insanlara, ailelere İstanbul'dan geldiğimizi söylediğimizde bize gülen gözleri her şeye değmişti. İnsanlar bizi sımsıcak kucakladı, kimseler bizi sormazken sizlerin İstanbul'dan kalkıp gelmiş olmanız çok değerli diye bizlerle samimi sohbetler gerçekleştirdiler. Tüm yorgunluğumuza ilaç olan bu sözlerle İstanbul'a tekrar döndük. Elazığ halkının temel ihtiyaçlarını karşılamak ve dayanışmayı büyütme için İstanbul'dan devrimci gençlik örgütleri olarak bu süreci birlikte örgütlemek en acil sorumluluklarımızdan birisi olarak dururken, Türk ve Kürt halklarının mücadele birliğini bu zor günlerde kurabilmek için bıkmadan, usanmadan çalışmalıyız.

İstanbul'dan Bir DÖB'lü

Sorunlar Hiç Bitmiyor!

Okul yaşantısı kişinin hayatında çok önemli bir yer tutmaktadır. Her türlü eğitim ve öğretimin toplu olarak yapıldığı yer olarak tanımlanır. Okul hayatı erken yaşlardan itibaren başlayarak uzun yıllar sürmektedir. Kişinin yıllarının okulda geçmesi gibi gününün büyük bir kısmı okulda veya okulla ilgili işlerle geçmektedir. Zamanının büyük bir kısmını okula ayıran öğrenci de doğal olarak kendi okuluyla ilgili sorunlar da yaşar. Bu sorunlardan birisi de matematik öğretmenin İngilizce dersine girmesi. Bir matematik öğretmeni İngilizceyi ne kadar iyi anlatabilir ki? Atanmayı bekleyen o kadar öğretmen varken matematik öğretmenin, öğretmen yetersizliğinden kaynaklı İngilizce dersine girmesi o kadar da saçmadır.

Karşılaştığımız sorunlardan bir diğeri de 80 dakika boyunca ders işleyip 10 dk teneffüs hakkımızın olması. Bir öğrenci 10 dakikada hangi ihtiyacını giderebilir ki?

Bir diğer sorun da geç kalan öğrenciler ve forma giymeyen öğrencilerin ilk ders yok yazılması için bahçede tutulması. Mesela 20 dk geç kalan öğrenciyle 5 dk geç kalan öğrencinin aynı yerde tutulması, hem haksızlık hem de bana göre büyük bir sorun.

Yaşadığımız bir diğer sorun da okul idarecilerinin okulla ilgili bir karar alırken öğrencilere hiçbir şekilde danışılmadan, öğrencilerin fikirleri alınmadan bu kararların alınması ve uygulanması. Öğle arasında 20 dk olan teneffüs hakkımızın öğrencilere hiç sorulmadan 10 dakikaya düşürülmesi sonucu ihtiyaçlarımızı karşılamada zorluk yaşıyoruz. Bunun sebebi de öğrencileri düşünmeden, onlara alacakları kararlar öncesinde fikirlerini sormadan adımlar atmalarıdır.

Derslerin yoğun geçmesi, sınavların üst üste yapılması, bizleri ciddi anlamda bunaltıyor. Öğrenciler devamsızlık sorunu, sağlık sorunları, okula karşı duyulan isteksizlik, dikkat sorunları, sınav kaygısı gibi birçok sorun yaşıyor.

İstanbul'dan Bir Liseli DÖB'lü

Ne İzleyelim?

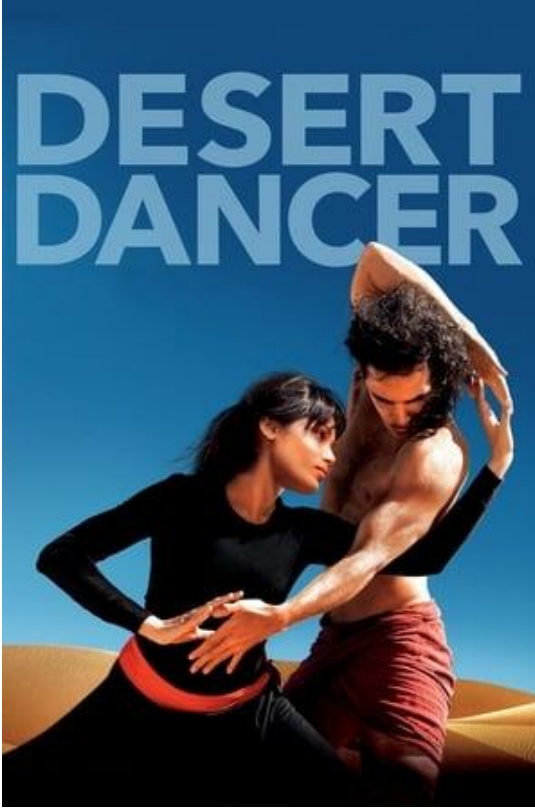
-Bu sayıda size tanıtacağımız film Çöl Dansçısı...

Öncelikle filmimiz gerçek bir hikâyeden uyarlanılarak çekilmiş. İran'ın gerici yasaklarıyla gündeme gelen bir ülke olduğunu biliyoruz. Dans etmenin bile yasak olduğu bu ülkede Afshin adındaki küçük bir çocuğun en büyük tutkusu dans etmektir. Bir gün okulda arkadaşlarına dans gösterisi yaparken yakalanıyor ve disipline gönderilip dayak yiyor. Bu, onun için bir başlangıç oluyor aslında çünkü okulda bir öğretmeni onu fark ediyor ve ona gizlice bir kültür sanat merkezine giriş kartı veriyor.

Filmdeki ana karakterimiz büyüüp üniversite çağına geldiğinde farklı bir şehre gidiyor ve şehre ayak uydurmaya çalışıyor. Yapılan haksızlıklara boyun eğmemesi ve isyan etmesi ana karakterimizin en çok öne çıkan özelliklerinden... Hatta bu bir başkaldırı filmidir de diyebiliriz.

Afshin kendisi gibi yaşayan arkadaşlar bulmakta hiç zorluk çekmiyor. Çünkü bu yasaklardan çoğu kişi bıkmış durumda. Filmin en can alıcı sahnelerinden biri de gizli gizli dans ekibi kuran Afshin ve arkadaşlarının annesi Sovyet Rusya zamanlarında bir balerin olan Elaheh ile tanıştıkları ve Elaheh'in kendini kanıtlamak amacıyla sergilediği dansın yer aldığı sahne.

Filmi izlerken aklınıza şu soru düşüyor: “Acaba bir gün insanlara da bir dans gösterisi yapacaklar mı?” Bu sorunun cevabını çok geçmeden alabiliyorsunuz. Ama biz söylersek heyecanı kaçar.

Çöl Dansçısı filmi hepimize güç ve cesaret verebilecek, yaptıklarımızı sorgulatacak konumda. Zaman zaman duygulanacağınız, zaman zaman gülüp

eğleneceğiniz ama birçok konuda ders alacağınız bu filmi izlemeden geçmeyin deriz. Sanatla kalın, hoşça kalın...

Antakya'dan Bir DÖB'lü

Kadın

Bazı haklar vardır kadın hakları diye kadınların kullanamadığı...

Kadınlar öyledir ki yeri doldurulamaz. Kadınlar çok özeldir ama çoğu zaman farkına varılamaz. Erkekler eşlerine şiddet uygularken, onları katlederken onları doğuran anaların da birer kadın olduğunu unuturlar. Kadının payına düşen asla şiddet, ölüm olmamalı. Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki kadınların değil silahların konuştuğu bir zaman. Kadınların kahkahalarını susturmak isteyenlere karşı kadınlar kahkahalarını daha yüksek haykırmalı ve çığlıkları değil kahkahaları duyulmalı. Kadınlar her yerde çocukları için çabalar, an gelir evin tüm kahrını çeker mutfığa hapseder onu evliliği ama sesini çıkaramaz. Kadınların yaşadığı bunca zulme, katliama sessiz kalmamalıyız. Kadına yönelik şiddet devam ettikçe, daha güzel günlere ilerleyebileceğimizi kimse iddia edemez. Kadına yönelik şiddete dur demeliyiz ve kadınların bir araya gelip buna karşı sesini daha gür haykırması için mücadele etmeliyiz!

İstanbul'dan Bir Liseli DÖB'lü

Özgür Olmak İstiyoruz!

Kuş gibi özgür olmak, istediğim yere uçmak, hayalimdeki hayatı yaşamak, her dala konmak istiyorum. Gece yolda yürürken korkmak istemiyorum. Dışarıda özgür olmayı dilediğim gibi okulda da özgür olmak istiyorum. Düşüncelerimin, hislerimin anlayışla karşılanmasını istiyorum. Öğrenci olduğum için baskı altında yaşamak istemiyorum. Üzerimizdeki baskıların sona ermesinin ve bir hocanın çıkıp 80 dk boyunca kesintisiz bir şekilde ders anlatması, başka bir hocanın gelip aynı şekilde 80 dk boyunca durmadan ders anlatması ve bunun böyle devam etmesi beni çok sıkıyor. Bir hoca bile en fazla iki veya üç ders anlatabiliyorken, eğitim sistemi bizden ardı arkası kesilmeyen bu derslerin tümünü anlamamızı ve sınavlardan yüksek not almamızı bekliyor. Ben liseli bir öğrenci olarak bu eğitim sistemini doğru bulmuyorum. Bizlere dair okulda bir karar alınırken bizim de düşüncelerimizin sorulmasını istiyorum. Bizim de kendi yaşamımıza dair bir sözümüzün olduğunun farkına varsınlar.

İstanbul'dan Bir Liseli DÖB'lü

Sömürünün Kaynağı: Eleştiriden Anlamlandırmaya Anlamlandırmadan Praksise – I

Arno Doğan

18. ve 19. yüzyıllar, aydınlanmanın felsefe alanında birçok meyve verdiği ve sosyal bilimlerin kurallarının çoğunun belirlendiği yüzyıllardır. Hegel ve Ludwig Feuerbach, David Strauss ve Bruno Bauer gibi Hegelci Alman filozoflar felsefe alanındaki bu trendin öncüleriyken, Adam Smith, David Ricardo ve Thomas R. Malthus gibi İskoç ve İngiliz düşünürler ekonomi politik alanının öncüleriydi. Marx, ömrünün üretken bölümünde bu iki akımdan etkilendi ve gerçeklik arayışı için bir araç olarak felsefesini Alman felsefesinin eleştirisine dayandırırken bilimsel yöntemini İngiliz ekonomi politikasının eleştirisiyle şekillendirdi. Aslında, akademik camianın büyük kesimi, Marx'ın bilimselliğinin onun eleştireliliğinden geldiğini düşünüyor. Çoğu bu konuda hemfikir olsa bile, Marx'ın temel amacı, insan bilincinin şekillenmesinin maddi nedenlerini tıpkı doğa bilimlerinin yaptığı gibi bulup ortaya çıkarmak olduğu için eleştirel olmak zorundaydı. Yani onun eleştireliliği onun bilimselliğinin sebebi değil sonucudur. Başka bir deyişle, hem politik ekonomi hem de Alman Felsefesi eleştirildi çünkü ikisi de insanlığa ilişkin çatışmaları gizleyen ve insanlık hakkındaki gerçeğe ulaşmayı engelleyen bazı özelliklere sahiplerdi. Bugün –ve hatta o gün de- kendine Marksist diyen ancak Marx'ın çalışmalarını dogma olarak gören aksine, Marx'ın kendisi gerçeğin peşindeydi ve hiçbir önyargı ve dogmanın gerçeği aramasını engellemesine izin vermedi. Bugün bunun anlaşılması büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, bu yazıda, sömürünün kaynağının yani artı-değeri Marx'ın hem Alman felsefesi hem de ekonomi politik hakkındaki eleştirileri ışığında tarihsel olarak inceleyeceğiz.

a. Alman İdeolojisine Eleştiri

Alman İdeolojisi, Marx'ın ve Engels'in Hegel'den kendisine kadar tüm Alman felsefi külliyatına verdiği addır. 1843'ten itibaren Hegel'in Hukuk Felsefesinin Eleştirisi'yle birlikte, kendisinden önceki felsefi yazını insan gerçekliğinden ayrı olduğu için eleştirmeye başladı. Ona göre, filozofların yarattığı teori doğası gereği spekülâtif/kurgusaldı. Bundan dolayı, spekülâtif felsefe asla insan doğasının oluştuğu süreci gerçek nedenleriyle anlayamayacaktı. O dönem spekülâtif felsefe iki temel alana ayrılmıştı: İdealistler ve materyalistler. İdealistlere yönelik eleştirisi, insan faaliyetinin öneminin farkında olmalarına rağmen insan faaliyetini tarihsel ve sosyal tabanından kopuk bir şekilde ele almalarına dayanıyordu. Marx'a göre, gerçek nesnelere Hegel tarafından bazı felsefi kavramlara ayrılır ve bu kavramların dışsallaştırılmasıyla yeniden yaratılır. Örneğin, Öz-bilinç insana dair bir nitelik iken, Hegel öz-bilinçle insanı özdeşleştirir, böylece insan felsefi bir kavrama indirgenir. Dahası, Hegel dünyayı anlamlandırırken onu insanlık dışı bir tarihsel varlıkla anlamaya çalışır. İnsan dışında bir yerde, dünyada ne olacağına karar veren tanrısal bir töz olduğu kanısındadır. Öte yandan, materyalistler toplumsal ve tarihsel koşulların farkında olmalarına rağmen insan faaliyetinin önemini yadsıdılar. Çabaları, doğa bilimlerinin yaptığı gibi tanrısal ve kutsal açıklamaları içermeyen dünyayı anlamak olsa da analizlerini tarihe dayandırmadılar, bu nedenle insana ve topluma dair bazı mutlak nihai sonuçlara ulaştılar ve vardıkları sonuçları gerçekte olana empoze etmeye çalıştılar. Bu nedenle de kurgusal yani spekülâtif kaldılar. Örneğin, Feuerbach insanın özü (doğası) hakkında bazı sonuçlara vardı ve sonuçları tarihsel koşullardan bağımsız, keskin ve soyuttu, bu nedenle mevcut koşulların kabulü olarak sonuçlanabilecek insan ve insanal öz için değişime yer kalmadı. Feuerbach Üzerine Tezler (1845) 'deki 6. tezinde Marx bunu şöyle açıklıyor:

“Feuerbach, dinsel özü insansal öze indiriyor. Ama insansal öz, tek tek her bireyin doğasında bulunan bir soyutlama değildir. Gerçekliği içerisinde, bu, toplumsal ilişkilerin bütünüdür. Bu gerçek özün eleştirisine girmeyen Feuerbach bunun sonucu olarak:

1. Tarihsel süreçten uzaklaşmak ve dinsel duyguyu [Gemüt] kendi başına bir şey olarak saptamak ve soyut -yalıtılmış- bir insan bireyini varsaymak zorunda kalmıştır.

2. Dolayısıyla insansal öz, onda ancak bir "tür" olarak, birçok bireyi salt doğal olarak birleştiren içsel, dilsiz bir genellik olarak anlaşılabilir.”

Özetle, Marx'ın felsefe eleştirisi, doğası gereği spekülâtif olduğu ve kendini pratik dünyaya dayattığı gerçeğine dayanmaktadır, ancak pratiği içermez. İdealistler insan pratiğinin farkında olmasına rağmen toplumsal koşulları dikkate almayıp tanrısal açıklamalarla yetinirken materyalistler ise tam tersini yapmışlardır yani toplumsal koşulları tanrıdan bağımsız ele almışlar ancak tarihsel perspektiften yoksunlukları nedeniyle insan pratiğini dışlamışlardır.

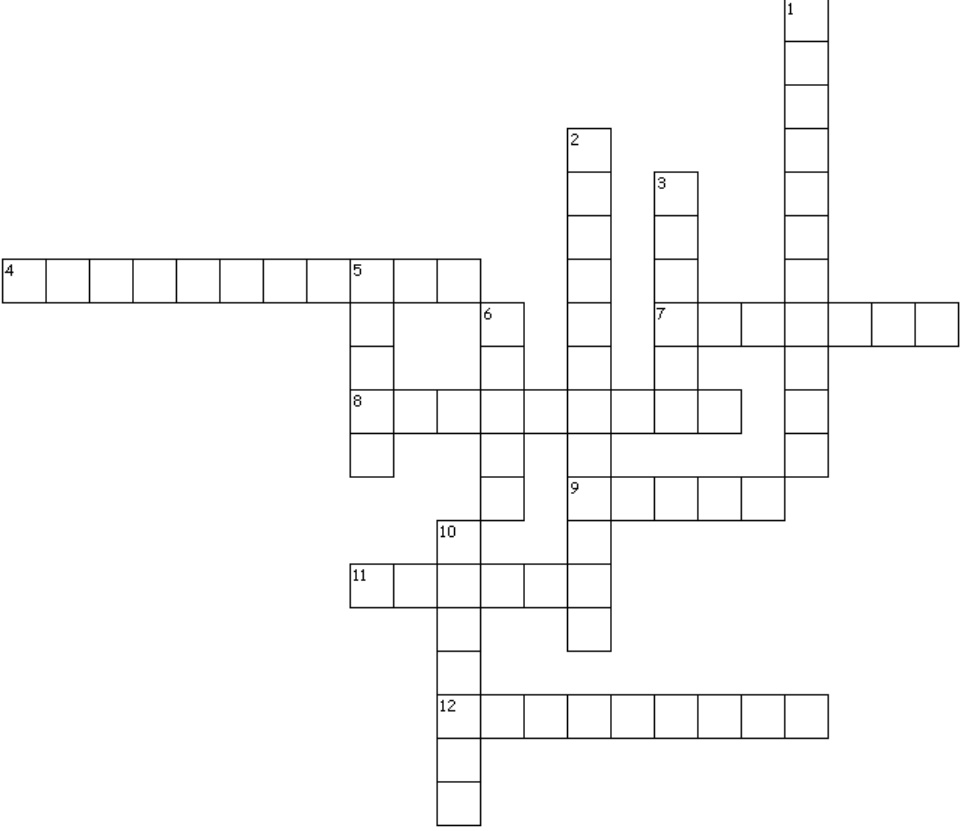
b. İngiliz Ekonomi-Politığıne Eleştiri

Spekülâtif felsefe insanlığı bazı kavramlara, politik ekonomi ise insanlığı bazı ekonomik ve endüstriyel araçlara indirger. Ana amaçları, metaların üretim ve dağıtım süreçlerini maddi dünyaya dayanarak anlamaktır ve analizlerinde ve modellerinde değişime yer vardır. Böylece, bazı gerçek sonuçlara varabilirler. Başka bir deyişle, politik ekonomi spekülâtif/kurgusal değildir. Marx, ekonomi

politiğin gerçekliğe ulaşabildiğini kabul eder, ancak bu sadece gerçekliğin ufak bir parçasıdır çünkü bazı değişebilen ve değiştirilebilen parametrelere sahiptirler ancak varsayımsal olarak değişemeyen ve sabit olarak kabul ettikleri başka parametreler de vardır. Dahası, modellerin veri (sabit) kısmı bu modellerde en önemli role sahiptir. Bu durum onları insanoğlunun diğer üretim faktörlerinden farklı olmaması sonucuna vardırmıştır. Bu varsayımlar, insanlığın, diğer üretim faktörleri kadar piyasa kurallarına tabi bir nesne olduğunu göstermektedir. Politik iktisatçılar, kapitalist üretim tarzını diğer üstyapı kurumları gibi bilimsel bir şekilde haklı çıkarırlar. Marx, insanların kendilerini ancak kendilerinin nesnelleştirilmesiyle gerçekleştirebileceğini kabul eder. Üretim sürecinde çalışmaya zorlanmak, insanoğlunun kendini gerçekleştirmesine yardımcı olur. Ancak, kendilerini insani olmayan bir yolla nesnelleştirirler. İnsan kendini ancak nasıl üretmek ve çalışmak ve ne üretmek istediğini özgürce seçtiğinde insani bir şekilde gerçekleştirebilir. Kapitalist üretim tarzında çalışmak, nesnelleştirmeyi nihayete erdirmek için bir faaliyet değil, hayatta kalmanın bir gereğidir. Marx, bu uzlaşmaz çelişkiden kurtulmanın yolu olarak, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti kaldırmayı önerir, ancak politik ekonomide bu veri (sabit) düşünülür. Böylece, ekonomi-politik, spekülasyon felsefe gibi insanların çoğunluğu için hiçbir değişiklik şansı olmadığı sonucuna varmıştır.

Özetlemek gerekirse, politik ekonomi insanlığı ekonomik ve endüstriyel kategorilere indirger. Bazıları için değişim kapısını açık bıraksalar da, bu değişim özel mülkiyeti veri kabul etmesi nedeniyle toplumun çoğunluğu için geçerli değildir. Bununla birlikte, değişim, insanlık için gereklidir, çünkü özel mülkiyet veri kabul edilirse, bir işçi kendini insani bir şekilde gerçekleştiremez. Dolayısıyla, ekonomi-politik, insani olmayan kapitalist üretim tarzının sonuçlarını maskeleyen için bir araçtır.

BULMACA

3	9	2	7	4	12	11	10	1	8	6	5
---	---	---	---	---	----	----	----	---	---	---	---

Soldan Sağa

4. Bir ülkenin topraklarını silah zoruyla ele geçirmek.
7. Dıştan gelen bir uyarıya karşı oluşuveren, devinim, salgı gibi tepkiler biçiminde kendini gösteren, istençdışı sinir etkinliği.
8. Kökenleri, evrimleri, fiziksel ve kimyasal özellikleri ile gök cisimlerini açıklamaya çalışmak üzere gözleyen bilim dalıdır.
9. Birdenbire olmayan, zaman içinde ve doğal biçimde kendiliğinden ve sürekli olarak, evre evre olan gelişim, ağır ağır ve kendiliğinden olan niteliksel ve niceliksel değişme süreci
11. Bitkisel ve hayvansal ürünlerin üretilmesi, bunların kalite ve verimlerinin yükseltilmesi, bu ürünlerin uygun koşullarda muhafazası, işlenip değerlendirilmesi ve pazarlanmasını ele alan bilim dalıdır.
12. Epifiz bezinin pineolasit adı verilen hücrelerinden salgılanan Biyoritmi belirleyen ya da biyoritmi üzerinde etkili olan hormon.

Yukarıdan Aşağıya

1. Havayuvarı içinde yer alan, gerçekleşen sıcaklık değişmelerini, yel, yıldırım, yağmur, dolu gibi olayları konu alan fizik kolu.
2. 2005 ABD-Almanya ortak yapımı olup 2006'da gösterime giren film. Wachowski kardeşlerin sinemaya uyarlayıp yapımcılığını üstlendiği filmi daha önce Matrix üçlemesinde yardımcı yönetmenlik yapan James McTeigue yönetti.
3. Bir toplumun yaşamında önemli işlevi olan kurumların hızlı ve geniş kapsamlı bir biçimde kökten değiştirilmesi ya da yenileştirilmesi, yeniden biçimlendirilmesi ya da belli bir alanda birdenbire gerçekleşen kökten değişiklik.
5. Tarım ya da yapı iscisi.
6. Vücudumuzdaki sinir sistemini en küçük yapı birimi.
10. Bir şeyin doğruluğu, gerçekliği konusunda inandırıcı belge, kanıt

İstanbul Üniversitesi Öğrencilerine Sorduk

İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'nün, öğrencilerine yeni yıl hediyesi yemek hakkının tek öğüne indirilmesi, ikinci öğünün on sekiz buçuk liraya çıkartılması oldu. Rektörlük yemekhane işçilerini de es geçmedi; 39 işçiyi de kışın ortasında işten attı. Fakat beklemediği bir tepki gelmiş olacak ki bir hafta içinde kararından vazgeçti. Bu konuda İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden (1.öğrenci) ve Hukuk Fakültesi'nden (2.öğrenci) DÖB'lü öğrencilerle bir röportaj yaptık.

1) Daha önce okulda böyle bir eylemin içinde bulundunuz mu? Deneyimlerinizi aktarabilir misiniz?

1. Öğrenci: Daha önce İÜ Cerrahpaş'da işten atılan işçilerin geri alınması için yapılan eyleme ve 16 Mart anmasına katılmışım. Fakat bu kadar geniş bir kitlenin ve farklı kesimlerden öğrencilerin katıldığı bir eylemde yer almamışım. Yapılan forumlarda nasıl birlikte karar alınıp birlikte hareket edilebileceğini deneyimlemiş oldum. Bir bütün olmanın verdiği güvenle cesur bir tavır sergilediğimi düşünüyorum.

2. Öğrenci: Daha önce Üniversiteme Dokunma eylemine de katılmışım. O da kitlesel ve farklı kesimlerden öğrencilerin bulunduğu bir eylemdi fakat yemekhane eylemlerinde daha farklı, daha cüretkar ve uzlaşmaz bir tavır olduğunu gözlemledim. Öğrenciler olarak üniversitemizle ilgili kararlarda söz hakkımız olduğunu ortaya koymuş olduk.

2) Eylem nasıl başladı ve süreç nasıl devam etti?

1. Öğrenci: Olaylar aniden alevlendi aslında hiç beklemediğimiz bir tepki geldi öğrencilerden. Fakat duyurunun yapıldığı ilk gün bizler de dahil olmak üzere diğer sosyalist gruplar karara tepki vermek için hazırды. İlk gün diğer günlere nazaran daha kitleseldi ancak diğer

günlerde de verilmesi gereken tepkiyi verebildik. Eylem boyunca her gün forumlar düzenlendi, tüm öğrenciler nasıl bir yol izlenmesi gerektiği hakkında fikir beyan etti. Eylemin ikinci gününde öğrenciler olarak anayasal hakkımız olan dilekçe hakkımızı kullanmak üzere üniversite önüne geldik, fakat okula girmemiz engellendi. Bunun üzerine öğrenciler olarak hakkımızın gasp edilmesine karşı kapılardan atlayarak kendi okulumuza girmekten vazgeçmeyeceğimizi gösterdik. Buna karşılık polis saldırısı ile karşılaştık. Ama hemen sonrasında forum düzenini tekrardan oluşturup hemen ertesi gün için daha büyük bir eylem ortaya koyduk. Ertesi gün diğer üniversitelerden destek için gelen arkadaşlarla basın açıklaması ve serbest kürsü oluşturduk. Daha sonra önceki günlerde yaptığımız gibi tekrardan yemekhanelerde ses çıkarma eylemleri gerçekleştirdik. Eğer sonuç alamazsak ikinci döneme güçlü bir boykot ile tepkimizi büyütme kararı verdik.

2. Öğrenci: Rektörlüğün yemek hakkımızı tek öğüne indirmesi ve ikinci öğüne zam yapması ile birlikte öğrenciler hemen ertesi gün eylem yaparak tepki göstermeye başladı. Hemen forumlar düzenlendi ve birçok fakülteden öğrenci bir araya gelerek kararlar aldı. Rektörlüğe ulaşılmazsa büyük bir boykot örgütlenme eğilimi daha ilk günden vardı. Aslında eylemin 3 temel talebi vardı: Birincisi tek öğün uygulamasının geri çekilmesi, ikincisi yılın başında yapılan zamların geri çekilmesi ve üçüncüsü yemekhaneden atılan 39 işçinin geri alınmasıydı. Bunun için yemekhanede ses çıkarma eylemleri yaptık, ana kapı önünde eylemler yaptık. Rektörlüğe dilekçe vermek için okulumuza girmek isterken özel güvenliğin engeliyle karşılaştık ve "Siz içeri almazsanız biz işte böyle gireriz" diyerek kapıdan atlayan öğrenciyle birlikte hepimiz kapıya yönelik. Bu sırada polisin saldırısına uğradık. Evet, kendi okulumuza girebilmek için polis tarafından coplandık, hakarete uğradık. Fakat bu bize geri adım attırmadı, forumlara ve yemekhanede ses çıkarma eylemlerine devam ettik. Diğer arkadaşımın da anlattığı gibi bundan sonra ertesi gün daha güçlü bir eylem yaptık. Serbest kürsüde DÖB olarak söz aldık ve tüm dünyada yaşanan ayaklanmaları örnek göstererek sadece bu sorunla, sadece bu üniversiteyle sınırlı kalmayan uzlaşmaz bir mücadele vermemiz gerektiğini söyledik. Zenginliğine zenginlik

katmak isteyen sermayenin şimdi de yemek hakkımızı gasp edemeyeceğini söyledik. Eylemin ruhu ve kararlılığı çok güzeldi.

3) izlenimleriniz ve varsa eyleme dair eleştirileriniz nelerdir?

1. Öğrenci: Alınan karara karşı mutlaka tepki gösterilecekti. Kararın alındığı ilk gün öğrenciler olarak hazırlıksız yakalanmıştık. Bu karardan önce dönem başında alınan bir yemek zammı söz konusuydu fakat sosyalist öğrenciler dışında karara tepki gösterilememişti. Zaten okul yönetimi zamlara karşı verilmeyen tepkiden dolayı kararı kolayca alabileceğini düşündü ama öyle olmadı ilk gün sosyal medya platformları üzerinden kampanyalar başlatılarak tüm kesimlere duyurulmaya çalışıldı. Eylemlerin başlangıcında diğer günlere nazaran daha büyük bir kitle bulunuyordu. Fakat diğer günlerde başlangıçta ki çoğunluğun azalmış olmasına rağmen tepkimiz ilk günkü kadar kuvvetli bir şekilde ortaya koyuldu. İlk gün yapılamayan pankart ve dövizler öğrencilerin mizahı ve öfkesinin bir araya gelmesi ile muhteşem görüntüler ortaya koydu.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri dışından gelen öğrenciler bizlerle büyük bir dayanışma örneği sergiledi. Çünkü bilinmelidir ki İstanbul Üniversitesi kaybedecek olursa tüm üniversite gençliği bu durumdan olumsuz etkilenecek ve gençliğin üzerine gidilecektir.

Eylemler boyunca kazanacağımıza dair çok büyük bir inanç vardı. Ne olursa olsun bu haklı talebimiz mutlaka kabul edilmek zorundaydı ve kabul ettirilecekti. Bu inanmışlık duygusu İstanbul Üniversitesi geleneğinden geliyordu Denizlerden geliyordu. Hatta eylem boyunca düzenlediğimiz forumlarda bile sürekli bir gelenekten bahsediliyordu. Ve eylem gelenek boyunca yaşatılmaya çalışıldı.

2. Öğrenci: Eylemler boyunca gerçekten herkesin gözü Beyazıt'taydı. Öğrencilerin rektörlüğe karşı tavrı birçok basın yayın organında yer aldı ve benzer problemlerin yaşandığı diğer üniversiteler için de bir örnek oluşturdu. Hemen sonuç alınamayacak

olursa nasıl bir yol izlenmesi gerektiği çokça tartışıldı ve herkes sözünü söyledi. Forumlar yapılması, her fakülteden temsilciler seçilmesi, hiç beklemeden boykota başlanması gibi öneriler geldi. Yemekhane ses çıkarma eylemleri insanlara çok enerji kattı bence. Orada çalışan işçilerin de bizi destekliyor olması güzeldi. Olumsuz eleştiriler de yapılabilir elbette. Mesela ana kapı önünde saldırıya uğradığımız gün, kapıya çıkıp içeri atlayan arkadaşımız cesurca ve diğer insanları da harekete geçirecek bir davranış sergilemişken, bazı "solcu"ların bunun bir provokasyon olduğunu söyleyip etraflarındaki insanları ortak iradenin dışında hareket ettirmeye çalışması bence çok çirkin bir davranıştı.

4) Eylem nasıl sonuçlandı ve elde ettiğiniz kazanım hakkında ne düşünüyorsunuz?

1. Öğrenci: Tek kazanımımız yemek hakkımızın üç öğün olmasıdır. Bunun dışında işten atılan işçiler için herhangi bir kazanım elde edemedik. Eylemlerin başından itibaren söylemimiz hem yemekhane haklarımızın geri alınması hem de yemekhane işçilerin işe geri alınmasıydı. Bundan dolayı tam anlamıyla bir kazanım elde ettiğimizi söyleyemeyiz. Eğer bu şekilde davranırsak kendimizle çelişir ve mücadele verdiğimiz diğer alanlarda mücadeleden bahsedemeyiz. Yaptığımız bu eylem asla bir zafer olamaz. Tüm haklı taleplerimizi kabul ettirdiğimiz zaman zafer kazandık diyebiliriz.

2. Öğrenci: Öğrencilerin rektörlüğe yaptığı baskı ve vazgeçmeyişi gerçekten etkili oldu. Bununla birlikte yoksulluk çektiği için intihar eden bir öğrenci de oldu. Bunun üzerine rektörlük geri adım atmasaydı biz de kolay kolay vazgeçmeye niyetli değildik. Nihayetinde tek öğün uygulaması ve ikinci öğüne gelen zam geri çekildi. Bu elbette bir kazanımdı fakat yemekhane işçilerinin geri alınmasını sağlayamadık. Ayrıca bizden sonra birçok üniversitede yemekhanelere zam geldi, boykotlar başladı. Dolayısıyla sorun bir yerde bitiyor, başka yerde başlıyor. Ya da bir sorun bitiyor, başka bir sorun başlıyor. Bu yüzden kârına kâr katmak için bizim yemeğimize dahi elini uzatmaktan sakınmayan sermayenin karşısında biz de her alanda uzlaşmaz bir mücadele yürütmekten sakınmamalıyız. Örgütlü ve kararlı bir tavır sergilediğimizde onları nasıl korkuttuğumuzu en

ufak bir hak arayışımızda polisleri üzerimize nasıl saldıklarından biliyoruz.

5) Üniversite içinde karşılaştığınız başka sorunlar var mı? Var ise bunlara karşı öğrenciler nasıl bir tavır takınmalı?

1.Öğrenci: Sorunların yalnızca üniversite içerisinde olduğunu söylemek yanlış olur. Öğrencinin üniversite dışında yaşadığı sorunlar üniversite içerisine olumsuz yansıyor. Tam anlamıyla öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayamayan hatta öğrencileri borçlu hale getiren burs sistemi, akademik kadroların boşaltılıp özgür, demokratik ve bilimsel eğitimden uzaklaşılması, depreme dayanıksız halde öğrencinin canını hiçe sayan içi boş binalar sorunlardan sadece birkaçı.

Bu sorunlara karşı tıpkı yemekhane eylemlerinde olduğu gibi içerisine tüm kesimlerden öğrencileri katabilen hatta yemekhane eylemlerinin daha da ötesinde en uç taleplerin hedef olarak belirlenmesi, sorunların yaşandığı alanlarda güçlü boykotlar ile süreç ilerletilmeli. Hakların elde edilebilmesi için inanç ve kararlılığın çok önemli olduğu unutulmamalıdır. Bu koşullar sağlandığı vakit zafer hiçte uzak değil.

2.Öğrenci: Elbette var. Örneğin fakülteleri depremde zarar gördüğü için bizim fakültemizde ders gören öğrencilerin laboratuvar diye kullandıkları yeri hepimiz görmelisiniz. Bunca ödenek alan bir okulun rektörü Mercedes kullanırken öğrencilerine laboratuvar sağlayamaması, yeteri kadar kütüphane sağlayamaması akıllarda soru işareti yaratıyor. Bununla birlikte üniversiteler toplumdan yalıtık yerler değil ve sorunlar da toplumsal sorunlardan bağımsız değil. Ekonomik kriz bizlerin de yaşamını derinden etkiliyor ve çoğumuz da ders kitaplarını bile alamıyoruz. Bilimsel bir eğitim görmüyoruz. İlerici demokrat hocalarımızın tasfiye edildiğini biliyoruz. Dolayısıyla karşılaştığımız günlük sorunların yanında daha geniş anlamda özerk demokratik üniversite mücadelesi vermemiz gerekiyor. Bu da politik mücadelenin bir parçası bence.

Ya Sosyalizm Ya Barbarlık

Gelişmeyen, ilerlemeyen bir şey gerilemeye, çürümeye ve yozlaşmaya mahkûmdur. Diyalektik gelişim zorunluluğunun getirisi olarak hiçbir şey aynı kalmaz, yerinde saymaz. Öğrenci eylemsellikleri, işçi grevleri, Gezi Ayaklanması gibi toplumsal hareketler, eylemler gelişmekle birlikte toplumsal çürümenin de giderek derinleştiği, faşizmin baskılarının da giderek arttığı bir dönemdeyiz. Demin de belirttiğimiz gibi devrimin çok güçlü olduğu yaşadığımız topraklarda zafer ne kadar gecikirse yozlaşma, her türlü çürüme daha da derinleşecek. Çürüme ve yozlaşma derinleşirken her toplumsal kesimin sorunu giderek derinleşiyor, kapitalizm koşullarında hiçbir şekilde çözülemez hale geliyor. Ayakta kalabilmek için çırpınan burjuvazi saldırılarını yoğunlaştırdı; ekonomik krizin de getirisiyle halk açlığa, yokluğa ve sefalete daha fazla itildi. Biraz bu konu üzerindeki örnekleri açmak yerinde

olacaktır: Burjuvazinin faşist sivil güçlerinin Alevilere yönelik yaptığı saldırılar (Alevilerin evlerine çarpı işareti konması, nefret söylemleri, cemevlerine yapılan saldırılar vs.) yeni bir katliama

hazırladıklarını göstermez mi? Bir babanın çocuğuna okul forması alamadığı için kendini yakması, bedeninden, emeğinden başka ortaya koyacak hiçbir mal varlığının olmadığını göstermez mi? Ve yine geçinemediği, iş bulamadığı için "gidecek, sığınabilecek hiçbir yerim yok!" diyen Sibel Ünlü'nün intiharı bir cinayet değil midir aslında? - Gülistan Doku, Ceren Özdemir, Güleda Candan, Emine Bulut ve daha nice kadının eski sevgilisi kocası veya tanımadığı bir erkek tarafından vahşice öldürülmeleri sistemin çürümüşlüğünü göstermez mi? Veya YKS üniversiteye geçiş sınavında 628 bin 796 öğrencinin barajı geçememesinin asıl sebebi, eğitim sisteminin

ezbere dayalı bilimden uzak ve paralı olasından değil midir? Avustralya'da aylardır devam eden yangınlar sebebiyle 20 milyonun üzerindeki arazinin kül olması, 1 milyona yakın hayvan ve onlarca insanın hayatını kaybetmesi kapitalist sistemin doğayı tahrip etmesinden değil midir? Deprem sonucu Elazığ'da 38 kişinin hayatını kaybetmesi, yıllardır alınan deprem vergilerine rağmen yeterli önlem almayan devletin suçu değil midir? Tüm bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Yıkılmaya yüz tutmuş kapitalist sistem doğayı, insanlığı, güzel olan her şeyi tahrip ediyor. İşte bizler gençlik olarak tüm bu yozlaşmaya.

Çürümeye, yıkıma karşı birlikte hareket etmeliyiz. Bizlerin tarihin itici gücü olan işçi sınıfının yanında mücadeleyi sürdürecektir dinamik bir güç olduğumuzu unutmamalıyız.

Çevremizdeki insanlarla bir araya gelerek tartışarak, sonuçlar çıkararak ve harekete geçerek ancak sesimizi duyurabiliriz ve bir şeyleri değiştirmek için adım

atmış oluruz. Ve yaptığımız her bir eylemselliğin, pratiğin karşılığını bu şekilde alabiliriz. Çünkü ayaklanmalar fırtınası koparken, devrim yakın olduğu bilinciyle hareket etmeliyiz. Şimdi ya ileri atılıp sosyalizmi kuracağız ya da çürümüş bu kapitalist sistemde barbarlaşacağız!

İzmir'den Bir Fanzin Okuru

Uzay ve Evren Hakkında Doğru Sanılan Yanlışlar

Filmlerden veya dizilerden gördüğümüz bazı kavramlara ve mitlere hiçbir bilimsel açıklaması ya da kanıtı olmamasına rağmen inanıyor ve onları doğru sanıyoruz. Ama ne yazık ki çoğunlukla Hollywood filmleri nedeniyle yayılmış heyecan verici ama doğru olmayan bazı mitler var. Bu yanlış izlenimlerden kurtulursak evrenimizi daha iyi tanıyabiliriz. Şimdi uzayla ilgili yayılmış 10 klasik söylencenin yanlış olduğunu ispatlayacağız:

1) "Güneşin Rengi Sarıdır."

Güneş sarı değildir, Dünya atmosferi yüzünden onu sarı görürüz; tıpkı gökyüzünün mavi olmadığı gibi. Atmosferimiz Güneş'ten gelen bazı ışınları soğurur, bazılarını yansır. Bu yüzden güneşin asıl rengini göremeyiz ama eğer gökyüzüne atmosfer yüzünden oluşan renk değişimleri olmadan bakabilseydik Güneş'in beyaz olduğunu görürdük. NASA fotoğraflarında da güneşin sarı görünmesinin nedeni ise cisimleri netleştirme adına renk filtresi kullanılmasıdır. Sonuç olarak, yüzey ısısı 6000 derece civarında olan Güneş'in rengi beyazdır.

2) "Kutup Yıldızı En Parlak Yıldızdır."

İnanılan diğer bir yanlış Kutup Yıldızı'nın en parlak yıldız olduğudur. Ama aslında Kutup Yıldızı şu anki şartlarda bile çok zor görülen bir yıldız. Bu yıldızı görmek için büyük dikkat gerekir. Nereye bakacağımızı bilmezsek onu göremeyiz bile. Dünya'dan görülebilen en parlak yıldız Sirius'tur. Kış aylarında bile rahatlıkla görülebilir.

3)“Uzayda Kıyafet Olmadan Patlayarak Ölüyoruz.”

Evet, astronot giysisi olmadan uzayda en fazla 2 dakika yaşayabiliriz. Ama bu ölüm ne yüksek basınç ötürü patlayarak olur ne de donarak. Uzayda geçirdiğimiz kıyafetsiz geçecek 2 dakikanın keyif vereceği söylenemez. Bu 2 dakika sonunda birkaç nedenden ötürü ölüm gerçekleşebilir, örneğin çok yüksek hızda ilerleyen bir gök cismi vücudumuza çarpabilir ya da konumumuza bağlı olarak güneş saniyeler içinde derimizi haşlayabilir. Ama asıl ölüme sebep veren şey oksijensizlik olacaktır.

4)“Ayın Dünyaya Bakmayan Tarafı Karanlıktır”

Ay'ın sanıldığı gibi karanlık bir tarafı yoktur. Diğer gök cisimleri gibi Ay'ın arka tarafında da gece ve gündüz oluşu r; aydınlık ve karanlık her zaman bir döngü içerisinde

5)“Sadece Satürn'ün Halkası Vardır.”

Satürn Güneş Sistemi'ndeki gezegenler arasında halkası olan tek gezegen değildir. Satürn'ün halkası kadar büyük ve göz alıcı olmasa da Jüpiter, Uranüs ve Neptün'ün de küçük halkaları vardır.

6) "Uzaydaki Patlamalar Yüksek Ses Çıkarır."

Uzay hakkındaki neredeyse her filmde karşılaştığımız ama hatalı olan

en klasik nokta: Uzaydaki patlamaların çok ses çıkarması... Ses, uzayda yayılmaz çünkü yayılmak için atom ve moleküllere ihtiyaç duyar fakat uzayda bunlardan hiçbiri yoktur. Yani filmlerde duyduğumuz

büyük sesler hiçbir zaman gerçek patlamalar sonucu oluşmaz.

7) "Gezegenleri Çıplak Gözle Göremeyiz"

Sanılanın aksine bazı gezegenler çıplak gözle görülebilir. Gökyüzüne baktığımızda gördüğümüz bütün gök cisimleri yıldız değildir. Gördüğümüz bu cisimler Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter ve Satürn gibi gezegenler de olabilir.

8) "Güneş Bir Ateş Topudur, Yanar."

Güneş parıldar, yanmaz. Yanma ve parıldama bambaşka olaylardır. Yanma tepkimesinin, gerçekleşmesi için oksijene ihtiyaç vardır fakat uzayda oksijen olmadığını herkes biliyor. Güneşin ısı kaynağı bu yüzden yanma tepkimesi değildir, fiziksel bir tepkime türü olan çekirdek tepkimesidir.

9) "Yazın Dünya Güneş'e Daha Yakındır"

Mevsimleri oluşturan şey gezegenimizin Güneş'e yakınlığı ya da uzaklığı değildir. Sıcaklığı bu belirlemez. Dünya ekseninin eğikliği mevsimleri oluşturur, 'mesafeler değil. Eksenin Güneş'e dönük yarım küresinde yaz; diğerinde kış yaşanır. Ancak bu Dünya hareketsiz demek değildir. Dünya gerçekten de güneşe yaklaşıp uzaklaşır. Dünya ile Güneş arasındaki en uzak mesafe 152 milyon kilometre, en yakın

mesafe ise 147 milyon kilometredir. Aradaki fark tam olarak 5 milyon kilometredir. Bu bir başka mitin daha yalan olduğunu ortaya çıkarır. 'Dünya Güneş'e 1 mm daha yakın olsa sıcaktan kavrulur, 1 mm daha

uzak olsa soğuktan donardık.' Bu da ilkokulda öğrendiğimiz hiçbir doğruluğu olmayan bir mitem başka bir şey değildir.

10) "Yıldızlar da Kayar."

Evet, yıldızlar her zaman hareketlidir, sabit durmazlar. Evrende hareketsiz hiçbir cisim, madde yoktur. Ancak bu yıldızların kaydığı anlamına gelmiyor. Kayan 'yıldız'ların gerçek yıldızlarla hiçbir alakası

yoktur. Kayan cisimler sadece tesadüfen Dünyadan görülebilecek konumlardan geçen kaya parçalarından başka hiçbir şey değil.

Antakya'dan Bir DÖB'lü

Eğitim Sisteminde Eski ile Yeninin Savaşı

Normalde zaman ileriye doğru aktıkça insanlar, eğitim sistemi ve birçok şeyin gelişmesi gerekirken günümüzde eğitim sistemi ileriye gitmiyor, hatta geriliyor.

Eskiden insanlar lise okuduktan sonra meslek sahibi olabiliyordu ama şimdi üniversite mezunu olanlar bile iş bulamıyor. Hiç okumayan veya liseye kadar okuyanlar tekstilde, inşaatta şurada burda sürünüyorlar. Bu eğitim sistemi değişmedikçe, bu sorunlar hep böyle sürmeye devam edecek. Bugünkü eğitim sistemi, öğrencilerin öğrenip öğrenmediğine bakmıyor, sadece sınavı önüne koyup beş

şıktan birisini seçmeni istiyor, doğru işaretlediğinde ise seni zeki ve başarılı ilan ediyor. Bizim ülkemizdeki gençlerin çoğu gelecek kaygısı yaşıyor ama dünyadaki farklı ülkelerde bu durum

böyle değil. Bazı ülkeler doğru eğitim ve istihdam politikalarıyla öğrencileri açıkta bırakmıyor, gençler geleceksiz kalmıyor. Bizim ülkemizde zenginler için bir düzen kurulu yoksulları önemseyen kimse yok. Zenginler her yönden daha avantajlı, zenginlerin çocukları istedikleri özel okulda okuyup iş bulabiliyorlar, okumasalar dahi aileleri sayesinde çalışmalarına bile gerek kalmıyor. Bizim ülkemizdeki yasalar sadece fakir insanları hizaya getirmek için var, ama zenginlere yönelik herhangi bir kısıtlama veya baskı var mı? Yok.

İstanbul'dan Bir Liseli DÖB'lü

NEHİR DEN DENİZE YAŞASIN ÖZGÜR FİLİSTİN!

Devrimci Öğrenci Birliği - DÖB

@DOBirligi

@dobirligi68

DEVİRİMCİ
ÖĞRENCİ
BİRLİĞİ

